

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake de beroepen d.d. 27 april 2012 van A, B, C, D, E en F, hierna te noemen appellanten, tegen het door de examencommissie van Tilburg Law School vastgestelde cijfer voor het op 16 januari 2012 afgelegde tentamen voor het vak 'Ondernemings- en insolventierecht' van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, op 11 juni 2012 bericht dat een gesprek met appellanten heeft plaatsgevonden, maar dat geen schikking tot stand is gekomen. Bij die mededeling werd tevens verweer gevoerd.

Op 21 juni 2012 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van de beroepen die, met toestemming van partijen, gevoegd behandeld zijn. Daarbij waren namens appellanten aanwezig A, D, E en F. Namens verweerster verschenen Y en Z. Tijdens de zitting zijn appellanten en verweerster in de gelegenheid gesteld hun standpunt nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellanten maken bezwaar tegen de vraagstelling van vraag 10 en 11 van het vak 'Ondernemings- en insolventierecht'. Appellanten voeren aan dat er bij vraag 10 en 11 sprake was van een 'vervolgconstructie' waarbij geen nieuwe 'beginsituatie/beginwaarde' werd gegeven bij vraag 11. Studenten die vraag 10 fout hebben beantwoord hebben daarom automatisch ook vraag 11 verkeerd beantwoord. Voor vraag 10 konden vijf van de honderd punten worden behaald. Bij vraag 11 konden tien van de honderd punten worden gehaald. Appellanten geven aan dat zij het tentamen slechts op een paar tienden na hebben gehaald. Hun onvoldoende is daarom het gevolg van deze 'vervolgconstructie'. Hoewel de 'harde-knip' is uitgesteld, hebben zij nog steeds belang bij een voldoende. Tot slot stellen appellanten dat X, docent van het gedeelte Ondernemingsrecht, het ook niet eens was met de vraagstelling van zijn collega's van het gedeelte Insolventierecht. Ter zitting hebben appellanten aangegeven dat zij de representativiteit van het tentamen niet betwisten.

Verweerster meldt dat de weergave van de studenten in zoverre juist is, dat vraag 11 betrekking heeft op de in vraag 10 te noemen begrippen. Voor vraag 10 konden vijf punten worden behaald en voor vraag 11 konden tien punten worden behaald. Het tentamen bestond uit twaalf vragen, waarmee in totaal honderd punten konden worden gehaald. Verweerster geeft aan dat er inhoudelijk geen verschil was geweest als de twee vragen in één vraag zouden zijn gesteld, waarbij aan die ene vraag vijftien punten zouden zijn toegekend. Verweerster geeft verder aan dat de kwestie die in deze vragen aan de orde wordt gesteld van essentieel belang is voor het vak. Het onderwerp is meerdere malen aan bod geweest. Ook de representativiteit van de te toetsen stof wordt volgens verweerster niet aangetast. Het was immers de bedoeling om een vraag te stellen waarmee vijftien punten konden worden behaald.

Om de vraag overzichtelijk te houden, is gekozen om de vraag in twee onderdelen te splitsen. Als de sectie een verwijt kan worden gemaakt, is dat hooguit dat de vraag een nieuw nummer heeft gekregen in plaats van een sub a) en sub b) verdeling, aldus verweerster

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Artikel 7.61, lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de onderhavige beslissing heeft kunnen komen.

Het college overweegt dat de tentaminering van het vak 'Ondernemings- en insolventierecht' moet plaatsvinden conform de 'Regels en Richtlijnen voor de Examencommissie TLS, 2011-2012', hierna te noemen de regeling. In artikel 9 zijn de eisen opgenomen waaraan een tentamen moet voldoen. Volgens dit artikel moeten de vragen en de opgaven gaan over de tevoren bekendgemaakte examenstof, moeten de vragen en de opgaven van het tentamen zo evenwichtig mogelijk zijn gespreid over de examenstof, moet het tentamen de onderwijsdoelen representeren naar inhoud en vorm én moeten de vragen en opgaven duidelijk zijn en voldoende aanwijzingen bevatten voor de vereiste mate van gedetailleerdheid van de antwoorden.

Het college constateert dat de vragen 10 en 11 samen vijftien punten opleverden op een totaal van honderd punten. Daarnaast constateert het college dat het onderwerp van vraag 10 en 11 volgens verweerster van essentieel belang was voor het vak en de representativiteit van het tentamen niet wordt aangetast, hetgeen door appellanten niet wordt betwist. Het college overweegt dat het toekennen van vijftien punten aan een essentieel onderdeel van de examenstof niet onredelijk is. Daarbij maakt het volgens het college geen verschil of deze vijftien punten aan één vraag of aan twee vragen worden toegekend. Mede gelet op het feit dat de representativiteit niet in het geding komt door de 'vervolgconstructie' van vraag 10 en 11 en het onderwerp tijdens de colleges meerdere malen aan bod is geweest, is het college van mening dat het tentamen voldoet aan de eisen die zijn gesteld in artikel 9 van de regeling. Ook anderszins ziet het college geen reden om te oordelen dat verweerster niet in redelijkheid tot onderhavig besluit heeft kunnen komen.

Het college acht derhalve het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 21 juni 2012 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.